

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 października 2013 r.,
sprawy **A. P.**
skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
w zw. z art. 64 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 14 lutego 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 września 2012 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego,**
- 3. na podstawie § 19, § 2 ust. 3 i § 14 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zmianami) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. prowadzącego Kancelarię Adwokacką kwotę 738,00 zł, w tym 23 % podatku VAT, jako obrońcy z urzędu**

wyznaczonego w postępowaniu kasacyjnym, za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 19 września 2012 r., uznał A. P. za winnego tego, że w styczniu 2011 r., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 92,117 gramów i środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 72, 304 gramów, w ten sposób, że namówił osadzonego w Zakładzie Karnym nr 1 [...] P. K., wykonującego prace w systemie bez konwojenta, do wniesienia na teren zakładu karnego narkotyków i w tym celu skontaktował go z K. B., która przekazała P. K. wyżej wymienione narkotyki w miejscu jego pracy, a ten w dniu 24 stycznia 2011 r. wniósł na teren Zakładu Karnego nr 1 ich nieustaloną część i przekazał oskarżonemu, po czym 25 stycznia 2011 r. próbował wnieść kolejną część z tych narkotyków w ilości, 16,119 grama marihuany i 72,052 grama amfetaminy celem ich przekazania oskarżonemu, jednak został zatrzymany, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, to jest za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca A. P. Zarzucił w niej obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, to jest art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonych i innych dowodów oraz błąd w ustaleniach faktycznych. Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie A. P. od zarzucanego mu czynu.

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 r., w odniesieniu do A. P. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca A. P. Zarzucił wyrokowi rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść tego orzeczenia, to jest:

- art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nierozważenie wszystkich zarzutów podniesionych przez obrońcę w apelacji oraz lakoniczne, a tym

samym nienależyte wyjaśnienie, dlaczego rozpoznane zarzuty były niezasadne,

- art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez niezasadne zaakceptowanie powierzchownej, jednostronnej i sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oceny dowodów dokonanej przez sąd pierwszej instancji, która jednocześnie narusza zasadę obiektywizmu procesu.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej wniósł w pisemnej odpowiedzi na kasację o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niezasadna w stopniu pozwalającym na jej rozpoznanie i oddalenie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. Przypomnieć na wstępie wypada, że postępowanie kasacyjne nie stanowi powielenia przeprowadzonego już w sprawie postępowania odwoławczego. Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia skierowanym przeciwko wyrokowi sądu drugiej instancji, wydanemu właśnie po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej. Tymczasem, jedynie pierwszy zarzut kasacji dotyczy tego rozstrzygnięcia, drugi natomiast odnosi się w całości do orzeczenia sądu pierwszej instancji, stanowiąc zresztą powtórzenie zarzutu apelacji z zaznaczeniem, że autor kasacji kwestionuje zaakceptowanie przez sąd odwoławczy oceny dowodów przeprowadzonej przez sąd *meriti*. Dodać można, że dla skuteczności kasacji konieczne jest dowiedzenie nie tylko tego, że sąd odwoławczy naruszył prawo i to w stopniu rażącym, ale nadto, co wynika z treści art. 523 § 1 k.p.k., że naruszenie to mogło istotnie wpłynąć na treść rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do rozbudowanych w uzasadnieniu kasacji wywodów dotyczących istoty kontroli odwoławczej przeprowadzanej przez sąd drugiej instancji stwierdzić trzeba, że w obecnie obowiązującym modelu postępowania apelacyjnego sąd *ad quem* dokonuje kontroli w zakresie wyznaczonym w środku odwoławczym, a tylko wyjątkowo wykracza poza te granice, wyjątkowo również i to w ograniczonym zakresie uzupełniać może postępowanie dowodowe,

Także zakres kontroli kasacyjnej wyznaczony jest w zasadzie zarzutami kasacji. Zarzuty te uznać należy za dopuszczalne i odnosi się to również do zarzutu drugiego, który odczytywany zgodnie z art. 118 k.p.k. powiązać należy z zarzutem nierzetelnej kontroli odwoławczej. Inaczej rozumiejąc treść tego zarzutu należałoby przyjąć, że art. 4 k.p.k. nie może stanowić samoistnej podstawy zarzuty kasacyjnego, zaś zarzuty naruszenia art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. odnosić można do wyroku sądu odwoławczego wtedy, gdy wyrok ten ma charakter reformatoryjny, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Kasacja obrońcy A. P. dotyczy zatem co do obu zarzutów naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Przyznać trzeba, że w uzasadnieniu wyroku nie odniesiono się konkretnie do każdego z podpunktów rozbudowanych zarzutów apelacji. Zauważyć jednak trzeba, że sąd odwoławczy wydał w sprawie A. P. wyrok utrzymujący w mocy wyrok Sądu Okręgowego, dzieląc zasadność wywodów zawartych w uzasadnieniu tego wyroku. Uzasadnienie wyroku sądu pierwszej instancji natomiast jest dokumentem, w którym obszernie i starannie dokonano omówienia poszczególnych dowodów. Oceny te spotkały się z aprobatą sądu odwoławczego, który jednak nie ograniczył się do ogólnikowych stwierdzeń, ale dokonał kontroli ustaleń sądu dotyczących porozumienia pomiędzy A. P. a M. B., działań przez nich podjętych w celu skłonienia P. K. do dostarczenia narkotyków na teren zakładu karnego i pomysłu na dalszą ich dystrybucję na terenie zakładu z wykorzystaniem zatrudnienia A. P. w kuchni. Ocenie poddano także udział w sprawie siostry M. B. - K. Ustalenia te dokonane zostały w sprawie przede wszystkim w oparciu o zeznania P. K. Sąd odwoławczy ustosunkował się do zarzutów apelacji związanych z oceną tego dowodu i mimo poświęcenia temu zagadnieniu stosunkowo niewielkiej części uzasadnienia uznać należy, że wymogi określone w art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. zostały spełnione. Nie można zatem przyjąć, że w przedmiotowej sprawie sąd odwoławczy dopuścił się naruszeń wskazanych w kasacji przepisów, z pewnością zaś stwierdzona skrótowość uzasadnienia wyroku nie ma charakteru rażącego oraz nie miała wpływu na treść orzeczenia.

Z powyższych względów kasacja obrońcy A. P. została oddalona.

